

γιαννης — και να χαρίσει ενα κλαδακι ανοιξιατικο στις μηχα-
νες (του μυαλου και του σιδερου) της λογιωτητας: ανοιξη, λο-
γιοτατοι!

Σωκρ. Α. Σκαρτοης

Καλλιτεχνης και εποχη

Η εποχη δεν ειναι στατικα χρονος μα ουτε και χωρος. Ειναι προπαντων ποιότητα και αληθεια ζωης. Κι ο καλλιτεχνης ειναι στην εποχη του οχι γιατι ζει τωρα εδω, αλλα γιατι ζει ετσι ολος, καθαρος, σε ο,τι και με ο,τι εχει και τον εχει, τωρα εδω κι υ-
στερα εκει και παντα παντου.

Ο καλλιτεχνης ειναι «συγχρονος», γραφει για τον «καιρο» του, οχι οντας απεξω περιγραφικα, ουτε οντας μεσα — αντιθετι-
κα, αλλα γνωριζοντας τον εαυτο του, δρωντας συμφιλιωτικα προς ολα, ζωντας πραγματικα, Ετσι εκφραζει κατι κι εκφρα-
ζεται σε ολα, γνησια και σωστα. Υστερα ας ελθουν οι ιστορικοι και οι γραμματολογοι κι ας κανουν τις καταταξεις τους.

Ο αληθινος καλλιτεχνης ουτε προηγεται ουτε ανηκει ουτε επεται της εποχης του. Απλα ζει αυθεντικα κι υπαρχει αμεσα κι επαναστατικα ξεπερνώντας το χωρο και το χρονο.

Διονυσης Α. Καρατζας

Αποκαλυπτικη κινηση

Καθε φορα που βλεπω νεα παιδια να χορευουν «πατεις με πατω σε» ρυθμους μοντερνους στις πιστες των ντισκοτεκ, μου ειναι αδυνατο να μην υποψιαστω —κι εγω ακομα ο ασχε-
τος— πως οι κινησεις του σωματος τους πολυ σπανια εναρμο-
νιζονται με το ρυθμο της ντισκο η της ροκ. Το σωμα τους επι-
μενει να πηγαινει αλλου: τα ποδια τους, για παραδειγμα, σηκω-
νονται πολυ ψηλα οπως στο τσαμικο η το καλαματιανο· οι γοφοι
τσακιζονται βαρια λες και χορευουν τσιφτετελι. Αφηνω που πολ-
λες φορες, αυθορμητα, τους ξεφευγει και κανα κροταλισμα των
δου δαχτυλων, οπως συμβαινει παντοτε, οταν χυρευουμε ζει-
μπεκικο.

Τότε γελαω κατω απ τα μουστακια μου και λεω μεσα απ την καρδια μου: «Αθανατη Ελλας, ποτε δεν θα πεθανεις, μονο θα μιμεισαι. Καθε φορα και κατι αλλο, ο,τι τελος παντων θα ενσκηπτει σαν επιδημια στον τοπο ετουτο. Ωσπου με την αμεριστη βοηθεια και συμπαρασταση των τηλεοπτικων δικτυων σου θα αλλοιωθει το προσωπο σου εντελως».

Κωστας Λογαρας

